

enig med mig. — Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig at tage Ændringsforslag Nr. 3 tilbage, men de Herrer skulle forhaabentlig nok faa det at se igen.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 3 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (*H. Jensen:* Ja.)

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Han syntes at blive ganske pikeret over, at jeg havde betegnet Flertallet her i Salen som et frisindet Parti. Det skulde det ærede Medlem ikke blive, thi der kunde ved adskillige Lejligheder og navnlig ogsaa ved denne meget vel opkastede Tvivl om, hvorvidt det er særlig bevendt med Frisindet i alt Fald hos adskillige Medlemmer af dette Parti. Jeg synes i alt Fald ikke, han havde Ret til i min Udtalelse om, at det frisindede Parti her var gaaet imod den konservative Regering, at lægge, at det skulde betyde, at Venstre var frisindet, men Socialdemokraterne ikke. Jeg synes, at det er et temmelig godtkøbs Argument, som det ærede Medlem ikke, navnlig ikke som Ordfører i en Sag som denne, skulde forsøge paa at anvende. Jeg sagde heller ikke noget om, at det ærede Medlem var en daarlig Repræsentant. Det var en Ytring, som den ærede Ordfører selv tillod sig, og naar han har sagt det, skal jeg ikke bestride det, men jeg har ikke sagt det.

Det ærede Medlem sagde, at der kan ikke siges noget principielt imod, at dette Medikament skal betales. Jo, det er netop det, der kan. Der er den Ting ved det, at det er et Medikament, som tilvirkes af Staten, og at denne har ment det nødvendigt at tilvirke det, da det skal bruges over for en Sygdom, som Staten anser det for sin Pligt at bekæmpe. Jeg synes, det er et udmærket godt Argument imod, at dette Lægemiddel skal betales, og at det er naturligt, naar man siger: her er en Sygdom, der er saa farlig, at Staten maa bekæmpe den. Selvfølgelig gør Staten ikke den Slags Ting af Menneskekærlighed, men kun for sin egen Sikkerheds Skyld. Det hedder altid, at man skal sørge for, at Staten ikke kommer for langt frem, for saa hemmes det private Initiativ, og det er dog meget bedre end Statens. Kun naar det er ganske umuligt for det private Initiativ at klare sig, gaa de Herrer som staa uden for mit Parti, med, men saa synes jeg ogsaa, at man maa træffe sine Foran-

staltninger helt igennem og ikke nøjes med halve Foranstaltninger.

Den ærede Ordfører anførte saa, at han havde det rigtige Standpunkt, for jeg havde angrebet det, og et Medlem af Højre havde ogsaa angrebet det, hvad jo bedst viste, at det rigtige laa midt imellem. Det synes mig at være en meget daarlig Tilfredsstillelse at kunne sige: fordi jeg bliver angrebet fra den ene og den anden Side, er mit Standpunkt det rigtige. Nej, hvis det ærede Medlem havde fulgt Regeringen, var han bleven i Overensstemmelse med denne ligesom ogsaa med Socialdemokratiet og ogsaa med det, som er for Øjeblikket. Det vilde han have gjort ved at lade være med paa det Omraade at forandre paa Lovforslaget, ved ikke at forlange, at der skulde ydes Betaling for Serum. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det ærede Medlem virkelig har gjort denne Sag en daarlig Tjeneste ved ikke at lægge al sin Autoritet som Læge i Vægtskaalen for at føre denne Sag igennem. Det ærede Medlem sagde jo, at som Læge havde han intet imod, at det blev gratis, medens han som Rigsdagsmand maa erklære, at det bør betales. Det er desværre højst uheldigt, at det ærede Medlem, naar han spørger sin særlige Sagkundskab, som alle herinde vilde sætte Pris paa at følge, siger, at der ikke skal betales, men naar han er Politiker og Rigsdagsmand, siger, at det maa betales alligevel — for saa har man ikke saa megen Fordel af Sagkundskaben, som man ellers kunde have, eller rettere sagt, saa gør den snarere Skade end Gavn. Saa bliver Forholdet det, at vi, der gerne ville tro paa Sagkundskaben, sige: Vi behøve ikke at tage det saa nøje, hvis Forholdet er det, at Sagkundskaben maa bukke under for politiske Hensyn, og naar en Mand, som sidder med en Samvittighed som sagkyndig, lader den beherske af sin politiske Samvittighed. Jeg synes, dette er uheldigt, og at de Mennesker, der i Fremtiden komme til at lide under denne Lov, have Grund til at beklage sig over, at Ordføreren har ladet sin politiske Samvittighed døve den anden.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) var saa glad ved, at jeg havde fyret Kanonerne af paa ham, men jeg skal for Øjeblikket ikke komme videre ind paa hans Bemærkninger. Det ærede Medlem hævdede, at Sagkundskaben var paa hans Side, og at i alle Tilfælde, hvor han havde gjort Indvendinger, var der blevet svaret paa noget andet, som han ikke havde gjort